

UOHSX00BUFEU

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0177/2018/VZ-02443/323/2019/PMo

Brno: 25. ledna 2019

V řízení o rozkladu ze dne 6. 11. 2018, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jež podal navrhovatel –

- společnost **GOLEM Velké Hamry, a.s.**, IČO 25476726, se sídlem Bohdalovice 76, 468 45 Velké Hamry, ve správním řízení zastoupený na základě plné moci ze dne 21. 9. 2018 JUDr. Zdeňkem Holáskem, ev. č. ČAK 05054, se sídlem 28. října 2073/31, 466 01 Jablonec nad Nisou,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0382/2018/VZ-30274/2018/533/LHI ze dne 23. 10. 2018, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- města **Velké Hamry**, IČO 00262595, se sídlem Velké Hamry 362, 468 45 Velké Hamry, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 2. 10. 2018 JUDr. Ondřejem Kochmanem, ev. č. ČAK 11557, se sídlem Belgická 276/20, 120 00 Praha,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Zajištění dodávek tepla a teplé užitkové vody pro město Velké Hamry**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 20. 7. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 23. 7. 2018 pod ev. č. Z2018-024584, ve znění oprav uveřejněných dne 3. 8. 2018, dne 13. 8. 2018 a dne 17. 9. 2018, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 24. 7. 2018 pod ev. č. 2018/S 140-319946, ve znění oprav uveřejněných dne 3. 8. 2018 pod ev. č. 2018/S 148-338743, dne 11. 8. 2018 pod ev. č. 2018/S 154-353200 a dne 15. 9. 2018 pod ev. č. 2018/S178-403199,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0382/2018/VZ-30274/2018/533/LHI ze dne 23. 10. 2018

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), který je podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**ZZVZ**“, případně „**zákon**“¹), příslušný k dohledu nad dodržováním pravidel stanovených ZZVZ a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 ZZVZ, a pro zvláštní postupy podle části šesté ZZVZ, jakož i k projednání správních deliktů podle ZZVZ, včetně ukládání sankce za jejich spáchání, obdržel návrh navrhovatele – společnosti GOLEM Velké Hamry, a.s., IČO 25476726, se sídlem Bohdalovice 76, 468 45 Velké Hamry, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 21. 9. 2018 JUDr. Zdeňkem Holáskem, ev. č. ČAK 05054, se sídlem 28. října 2073/31, 466 01 Jablonec nad Nisou, (dále jen „**navrhovatel**“) – na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – města Velké Hamry, IČO 00262595, se sídlem Velké Hamry 362, 468 45 Velké Hamry, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 2. 10. 2018 JUDr. Ondřejem Kochmanem, ev. č. ČAK 11557, se sídlem Belgická 276/20, 120 00 Praha, (dále jen „**zadavatel**“) - učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Zajištění dodávek tepla a teplé užitkové vody pro město Velké Hamry“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 20. 7. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 23. 7. 2018 pod ev. č. Z2018-024584, ve znění oprav uveřejněných dne 3. 8. 2018, dne 13. 8. 2018 a dne 17. 9. 2018, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 24. 7. 2018 pod ev. č. 2018/S 140-319946, ve znění oprav uveřejněných dne 3. 8. 2018 pod ev. č. 2018/S 148-338743, dne 11. 8. 2018 pod ev. č. 2018/S 154-353200 a dne 15. 9. 2018 pod ev. č. 2018/S 178-403199 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Návrh směřoval proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky. Navrhovatel v návrhu uvedl, že podle zadávacích podmínek zadavatel požaduje určitou technologii výroby a dodávky tepla a teplé užitkové vody, přičemž navrhovatel uvádí, že používá technologii jinou, a tedy

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení výběrového řízení na veřejnou zakázku, v daném případě ve smyslu ustanovení § 56 zákona v návaznosti na ustanovení § 273 zákona.

je dle jeho názoru diskriminován, neboť mu zadávací podmínky jeho technologii neumožňují nabídnout. Navrhovatel dále mj. napadá zadávací podmínky týkající se stanovení ceny plynofikace a požadavky na výrobu tepla a teplé užitkové vody v objektech ve vlastnictví zadavatele.

II. Napadené usnesení

3. Dne 23. 10. 2018 Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-S0382/2018/VZ-30274/2018/533/LHI (dále jen „**napadené usnesení**“), kterým Úřad správní řízení zastavil, neboť stejnopis návrhu navrhovatele nebyl doručen zadavateli ve lhůtě dle § 251 odst. 2 zákona, tj. do 10 dnů ode dne, v němž obdržel rozhodnutí o odmítnutí námitek, tedy do 24. 9. 2018.
4. V odůvodnění napadeného usnesení Úřad odkázal na ustanovení § 211 odst. 6 zákona, které představuje speciální právní úpravu stanovení okamžiku doručení dokumentu při komunikaci prostřednictvím datové schránky. Podle § 211 odst. 6 zákona je datová zpráva doručena již v okamžiku dodání do datové schránky adresáta. Z dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že rozhodnutí ze dne 12. 9. 2018, kterým zadavatel odmítl námítky navrhovatele, bylo navrhovateli dodáno, resp. podle § 211 odst. 6 zákona i doručeno prostřednictvím datové schránky dne 12. 9. 2018. Dle Úřadu ve světle výše uvedeného § 211 odst. 6 zákona je rozhodnutí zadavatele ze dne 12. 9. 2018 o námitkách navrhovatele považováno za doručené dodáním do datové schránky navrhovatele, tj. dnem 12. 9. 2018. Návrh navrhovatele ze dne 23. 9. 2018 byl Úřadu doručen prostřednictvím datové schránky dne 23. 9. 2018. Návrh tedy byl Úřadu navrhovatelem doručen v zákonné lhůtě, stejnopis návrhu však zadavateli doručen nebyl.
5. Úřad doplnil, že navrhovatel nesplnil zákonné požadavky vážící se k úkonu podání návrhu, když stejnopis návrhu nedoručil zadavateli ve lhůtě dle § 251 odst. 2 zákona. Podle Úřadu zákon neobsahuje speciální úpravu možnosti využití čestného prohlášení jako náhrady dokladu o doručení stejnopisu návrhu zadavateli, pročež Úřad neakceptoval navrhovatelem předložené čestné prohlášení jakožto dostačující důkaz doručení stejnopisu návrhu zadavateli.

III. Rozklad navrhovatele

6. Dne 6. 11. 2018 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 23. 10. 2018. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu navrhovatele

7. Navrhovatel v rozkladu tvrdí, že v důsledku technického problému s přístupem do datové schránky vhodil obálku se stejnopisem návrhu do veřejné schránky zadavatele, což osvědčuje jím předloženým čestným prohlášením.
8. Dále navrhovatel namítá, že zákon, na rozdíl od jiných procesních předpisů, nevyžaduje pro zaslání návrhu na vědomí zadavatele konkrétní formu doručení, což lze dle navrhovatele vysvětlit tím, že se jedná o vedlejší procesní úkon bez většího významu.

9. V závěru rozkladu navrhovatel shrnuje, že nepřijetí čestného prohlášení má pro něj fatální procesní následky, přičemž nepřipustně zužující výklad významu tohoto institutu učiněný Úřadem zasahuje do jeho práva na spravedlivý proces.

Podnět k přezkumu

10. Součástí rozkladu byl rovněž podnět k zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z moci úřední.

Závěr rozkladu navrhovatele

11. Navrhovatel navrhuje napadené usnesení zrušit a věc vrátit Úřadu k novému projednání a rozhodnutí.

IV. Řízení o rozkladu

12. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

13. Dne 14. 11. 2018 předseda Úřadu obdržel vyjádření zadavatele z téhož dne k rozkladu.
14. Zadavatel setrvává na svém stanovisku, že navrhovatel nedoručil zadavateli stejnopis návrhu, jeho přílohy, ani doklad o zaplacení kauce. V této souvislosti zadavatel zdůrazňuje, že navrhovatelem tvrzené hrozící škody jsou zcela irelevantní s tím, že navrhovatel mohl předmětné listiny doručit zadavateli i prostřednictvím svých zaměstnanců, poštovních doručovatelů nebo kterýchkoli třetích osob. Zadavatel doplňuje, že navrhovatel zadavateli návrh nedoručil ani prostým vhozením do schránky, jak navrhovatel tvrdí.
15. Ve vztahu k problematice čestného prohlášení pak zadavatel uvádí, že pokud by se prokazování doručení dělo prostřednictvím čestného prohlášení (odesílatele), příslušné listiny by vůbec nemusely být odesílány, což by znamenalo totální chaos v právních vztazích, jak veřejnoprávních, tak i soukromoprávních.
16. Zadavatel tak navrhuje podaný rozklad zamítnout.

V. Stanovisko předsedy Úřadu

17. Po projednání rozkladů a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
18. Úřad tím, že napadeným usnesením rozhodl tak, jak je uvedeno výše, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného usnesení a k zamítnutí rozkladu navrhovatele.

VI. K námitkám rozkladu

19. Podle § 152 odst. 5 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
20. Podle § 90 odst. 5 správního řádu platí, že neshledá-li odvolací orgán důvod pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí nebo pro zastavení řízení (postup dle § 90 odst. 1-4 správního řádu), odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.
21. Podle § 82 odst. 4 správního řádu platí, že k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.
22. Podle § 251 odst. 2 zákona musí být návrh, není-li stanoveno jinak, doručen Úřadu a ve stejnopisu zadavateli do 10 dnů ode dne, v němž stěžovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel námitky odmítnul.
23. Podle § 257 písm. e) zákona Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže návrh nebyl doručen Úřadu a zadavateli ve lhůtách podle § 251 odst. 2 nebo 3 nebo podle § 254 odst. 3 zákona.
24. Na úvod považuji za vhodné zrekapitulovat skutkový stav, resp. skutečnosti, které nikdo nerozporuje. V šetřeném případě navrhovatel zadavateli doručil dne 30. 8. 2018 námitky proti zadávacím podmínkám ze dne 28. 8. 2018. Zadavatel námitky odmítl, přičemž rozhodnutí zadavatele bylo dne 12. 9. 2018 doručeno navrhovateli.
25. Posledním dnem pro doručení stejnopisu návrhu tak byl den 24. 9. 2018 (10. den připadl na sobotu 22. 9. 2018).
26. Navrhovatel v rozkladu namítá, že zákon, na rozdíl od jiných procesních předpisů, nevyžaduje pro zaslání návrhu na vědomí zadavatele konkrétní formu doručení, což lze dle navrhovatele vysvětlit tím, že se jedná o vedlejší procesní úkon bez většího významu.
27. S tímto názorem navrhovatele se však nelze ztotožnit. Je sice pravdou, že v rámci zadávacího řízení lze v zákonem předvídaných případech předkládat čestné prohlášení či v rámci správního řízení lze dle § 53 odst. 5 správního řádu nahradit předložení listiny čestným prohlášením za podmínek stanovených zvláštním zákonem. Obecně se tak čestné prohlášení ve správním řízení může stát podkladem pro rozhodnutí, i když není důkazním prostředkem a ve smyslu správního řádu může jít o tzv. náhradu za důkaz. Ustanovení § 251 odst. 2 zákona nicméně výslovně stanoví, že návrh je třeba předložit ve stejnopisu zadavateli do 10 dnů ode dne, v němž stěžovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel námitky odmítnul a nepřipouští zde žádnou formu čestného prohlášení, které by mohlo tzv. nahradit doklad o doručení. Pokud by bylo možné nahradit doklad o doručení stejnopisu návrhu zadavateli (v zákonné lhůtě) čestným prohlášením, zákonodárce by to v zákoně uvedl. Jinými slovy, zákon jakožto *lex specialis* neobsahuje speciální právní úpravu možnosti využití čestného prohlášení coby náhrady dokladu o doručení stejnopisu návrhu zadavateli navrhovatelem.

28. Jak správně uvedl Úřad mj. v bodě 22 odůvodnění napadeného rozhodnutí, navrhovatelem předložené čestné prohlášení (podepsané předsedou představenstva navrhovatele) nelze z výše uvedeného důvodu akceptovat jakožto dostačující důkaz. Doplňuji, že Úřad v bodě 21 odůvodnění napadeného rozhodnutí tento svůj závěr dostatečným a přesvědčivým způsobem odůvodnil, resp. podpořil mj. i odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „**NSS**“) sp. zn. 1 Afs 77/2005 ze dne 24. 5. 2006, který se zabýval právě mírou vypovídací hodnoty čestného prohlášení. V tomto kontextu proto nemůže obstát navrhovatelovo tvrzení, v rámci něhož zpochybňuje závěr Úřadu učiněný v napadeném usnesení a podepřený závěry obsaženými v rozsudku NSS sp. zn. 1 Afs 7/2005 ze dne 24. 5. 2006, v rámci něhož Úřad konstatoval, že *„[č]estným prohlášením tedy nemůže být nikdy proveden důkaz: skutečnost jím nemůže být prokázána – pouze osvědčena“*. Navrhovatel však toto své rozkladové tvrzení ničím nerozvádí a ani neposkytuje relevantní argumenty pro jeho podporu. Pro úplnost odkazuji rovněž na rozsudek NSS sp. zn. 9 Afs 139/2013 ze dne 21. 8. 2014, kde je mj. konstatováno, že *„[č]estné prohlášení ... subjektu je pouze jeho tvrzení zachycené v písemné formě. Stejně tak jako ničím nepodložené tvrzení ústní, nemůže být tvrzení sepsané formou čestného prohlášení samo o sobě důkazem ... Pokud by bylo možné považovat obecně institut čestného prohlášení za důkaz prokazující skutečnosti ‚čestně prohlášené‘, pozbyl by institut stanovení daně podle pomůcek jakéhokoli smyslu, protože chybějící důkazní prostředky by bylo vždy možno nahradit čestným prohlášením, a tím by bylo zhojeno neunesení důkazního břemene ...“* [v obecné rovině je tento rozsudek aplikovatelný i na šetřenou věc]. Čestné prohlášení (jakožto prostředek k nahrazení listiny) tak nelze považovat za důkazní prostředek, ale pouze za jeden z podkladů pro vydání rozhodnutí s nižší vypovídací hodnotou.
29. Se zřetelem na výše uvedené lze označit za zcela nedůvodné i rozkladové tvrzení, v rámci něhož navrhovatel uvádí, že v případě požadavku zákona na zaslání stejnopisu návrhu zadavateli jde – slovy navrhovatele – *„o vedlejší procesní úkon bez většího významu“*. Ve vztahu k této rozkladové námitce odkazují na bod 22 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde Úřad srozumitelně objasnil význam předmětného institutu. Ten je zcela zřejmý z konstrukce zákona, resp. ze znění výše citovaného ustanovení § 251 odst. 2 zákona.
30. Je tak třeba ve shodě s prvostupňovým orgánem učinit závěr, že relevance zákonného požadavku na doručení stejnopisu návrhu zadavateli spočívá již v samotném faktu, že zákonodárci pro iniciaci věcného přezkumu Úřadem nepostačuje „pouze“ včasné doručení návrhu Úřadu, nýbrž i doručení stejnopisu návrhu zadavateli, jelikož navrhovatel v návrhu zpochybňuje právě zákonnost postupu zadavatele veřejné zakázky. Jedná se o jednu z dalších náležitostí návrhu, přičemž pro doručení stejnopisu návrhu zadavateli zákon stanoví totožnou lhůtu jako pro podání samotného návrhu. V neposlední řadě význam požadavku na doručení stejnopisu návrhu zadavateli logicky vyplývá i z té skutečnosti, že nedodržení dané zákonné povinnosti (tedy nedoručení stejnopisu návrhu zadavateli a dále „originálu“ návrhu Úřadu) představuje pro navrhovatele negativní následek spočívající dokonce v zastavení správního řízení dle § 257 zákona ve věci přezkoumání úkonů učiněných zadavatelem.
31. Stěžejní rozkladovou námitku navrhovatele, že čestné prohlášení lze považovat za dostatečnou náhradu dokladu o doručení stejnopisu návrhu zadavateli, resp. za relevantní listinný důkaz prokazující doručení předmětného stejnopisu návrhu

zadavateli ze strany navrhovatele, tak musím s ohledem na výše uvedené odmítnout jako nedůvodnou. Z týchž důvodů nemůže obstát ani navazující rozkladové tvrzení navrhovatele, že se v případě požadavku na doručení stejnopisu návrhu zadavateli jedná o pouhý vedlejší procesní úkon bez většího významu.

32. Pokud jde o související argumentaci navrhovatele, v rámci které v rozkladu zdůrazňuje, že neakceptování čestného prohlášení Úřadem představuje zužující výklad významu tohoto institutu, v důsledku čehož bylo popřeno právo navrhovatele na spravedlivý proces zakotvené v článku 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „LZPS“), je třeba uvést následující.
33. Podle čl. 36 odst. 1 LZPS se každý může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu. Podle článku 36 odst. 4 LZPS upravuje podmínky a podrobnosti zákon. Podmínky a podrobnosti práva podat Úřadu návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, resp. povinnosti doručit návrh Úřadu a jeho stejnopis zadavateli v zákonné lhůtě upravuje zákon (o zadávání veřejných zakázek). Jak bylo výše uvedeno, stejně tak je zákonem upravena povinnost Úřadu zastavit zahájené správní řízení mj. v situaci, kdy návrh nebyl doručen Úřadu a jeho stejnopis zadavateli ve lhůtách dle § 251 odst. 2 nebo 3 nebo dle § 254 odst. 3 zákona (viz výčet důvodů vedoucích k zastavení správního řízení obsažený v ustanovení § 257 zákona).
34. Úřad v rámci této zákonné regulace nerozhoduje o právech a povinnostech navrhovatele, tj. neuplatňuje žádné správní uvážení, v rámci něhož by prováděl nějaký výklad zákona. Úřad v rámci zákonné regulace pouze sleduje, zda návrh navrhovatele splňuje všechny požadavky kladené zákonem na jeho bezvadnost. Postup Úřadu v tomto správním řízení včetně závěrů, ke kterým v odůvodnění napadeného usnesení dospěl, považuji za zákonný a správný. Z pohledu článku 36 a násl. LZPS považuji postup Úřadu za souladný s ústavním pořádkem České republiky odkazujícím na podmínky a podrobnosti zákona. Úřad se v tomto správním řízení při výkladu zákona nedopustil ani interpretace, která by byla nesouladná s ústavními zásadami nebo která by byla – slovy navrhovatele – nepřipustně zužující. Rozkladová námitka navrhovatele, podle které došlo předmětným postupem Úřadu k popření jeho práva na spravedlivý proces ve smyslu článku 36 odst. 1 LZPS je tedy nedůvodná.
35. Nad rámec nutného vypořádání výše uvedené námítky vznesené navrhovatelem v rozkladu uvádím, že pokud by Úřad v šetřeném správním řízení pokračoval i přesto, že stejnopis návrhu navrhovatele nebyl zadavateli doručen v souladu s ustanovením 251 odst. 2 zákona, postupoval by tak v rozporu se zákonem a tedy i zásadou legality. V posuzovaném případě je klíčové, že stejnopis návrhu navrhovatele nebyl doručen zadavateli, resp. tato skutečnost nebyla v daném správním řízení navrhovatelem prokázána. Je to tedy navrhovatel, kdo způsobil, že šetřené správní řízení muselo být Úřadem zastaveno, aniž by daná věc mohla být meritorně přezkoumána, jelikož v důsledku procesního nedostatku v postupu na straně navrhovatele nebylo možné o věci meritorně rozhodnout. Fakt, že nepřijetí čestného prohlášení Úřadem má pro navrhovatele – jeho slovy – „*fatální důsledky*“, byl způsoben samotným navrhovatelem v důsledku jeho předchozího postupu, za který nese zákonem předvídanou odpovědnost.

36. Navrhovatel dále v rozkladu poukazuje na to, že zákon, na rozdíl od jiných procesních předpisů, nevyžaduje pro zaslání návrhu na vědomí zadavatele konkrétní formu doručení. Jak je uvedeno v bodě 20 odůvodnění napadeného rozhodnutí, doručit stejnopis návrhu zadavateli je možné podle zákona několika způsoby a je skutečně na uvážení navrhovatele, který z nich zvolí. V šetřeném případě navrhovatel zvolil (dle svého tvrzení) doručení stejnopisu návrhu vhozením do veřejné schránky zadavatele, avšak navrhovatel nedisponuje žádným dokladem, který by tento způsob doručení prokázal, což vyvolalo zákonem předvídané (pro něj) výše popsané negativní procesní důsledky. Těmto následkům navrhovatel mohl předejít např. volbou jiného způsobu doručení, např. prostřednictvím třetí osoby (např. držitele poštovní licence).
37. Pro úplnost dodávám, že navrhovatel učinil součástí rozkladu rovněž podnět k přezkoumání postupu zadavatele z moci úřední, v rámci něhož požaduje zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku. Ve vztahu k tomuto podnětu ve stručnosti shrnuji, že příslušné řízení potenciálně Úřadem vedené o podnětu navrhovatele je (možným) samostatným řízením a skutečnosti uvedené v tomto podnětu tak nejsou předmětem daného řízení o rozkladu navrhovatele, pročež se k těmto skutečnostem nebudu dále vyjadřovat.
38. Rekapituluji tedy, že z dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že zadatelovo rozhodnutí o námitkách bylo navrhovateli doručeno do datové schránky dne 12. 9. 2018. Lhůta pro doručení stejnopisu návrhu zadavateli v délce 10 dnů stanovená § 251 odst. 2 zákona, tak uplynula dne 22. 9. 2018, resp. 24. 9. 2018, přičemž doručení stejnopisu návrhu zadavateli nebylo prokázáno. Je tak nutné konstatovat, že navrhovatel nesplnil veškeré požadavky zakotvené v § 251 odst. 2 zákona. Úřad tedy postupoval správně, když správní řízení podle § 257 písm. e) zákona zastavil.

Shrnutí

39. V posuzovaném případě je podstatné si uvědomit, že existují proti sobě stojící principy dobré správy a možnosti přístupu ke správnímu orgánu a na druhé straně zásada účelnosti a efektivnosti správního řízení. V šetřeném případě je na účastníku řízení, aby naplnil náležitosti návrhu, který k Úřadu podává, a to s tím důsledkem, že pokud tyto náležitosti nenaplní, dojde k zastavení správního řízení. Za situace, kdy navrhovatel svoji povinnost nesplní, nelze jeho povinnost přenášet na Úřad. Zadavatel i navrhovatel musí postupovat podle zákona a na oba subjekty klade zákon určité povinnosti. Navrhovatel má např. povinnost podat ve lhůtě návrh včetně jeho nezbytných náležitostí, pokud tuto povinnost navrhovatel nesplní, pak návrh nebude meritorně projednán. Na druhou stranu zadavatel má např. povinnost zaslat Úřadu vyjádření k návrhu a dokumentaci o zadávacím řízení. Obě strany mají tedy určitý soubor povinností a Úřad musí vyžadovat jejich splnění v souladu se zákonem, neboť obě strany disponují rovným procesním postavením. Z téhož důvodu nelze po Úřadu požadovat, aby zhojil nedostatky návrhu navrhovatele nesplňující podmínky stanovené zákonem.
40. Považuji za důležité poukázat na skutečnost, že Úřad navrhovateli neubral ani neztížil jeho právo doručit stejnopis návrhu zadavateli, ani mu neumenšil jeho procesní práva. Je zcela zřejmé, že navrhovateli nic nebránilo, aby doručil stejnopis návrhu zadavateli v souladu s požadavky zákona. Pokud ovšem navrhovatel nedoručil stejnopis návrhu zadavateli v souladu se zákonem, pak se vystavil následku, který zákon předpokládá, tedy že bude

správní řízení zastaveno. Za takové situace Úřad nebyl oprávněn věcně přezkoumat podaný návrh, a to v důsledku jednání navrhovatele.

41. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem přezkoumal zákonnost napadeného usnesení, jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když napadené usnesení jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně přezkoumal (další) náležitosti návrhu navrhovatele, uvedl a srozumitelně odůvodnil úvahy, na jejichž základě došel k závěrům rozhodnutí, uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.

VII. Závěr

42. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
43. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. JUDr. Zdeněk Holásek, 28. října 2073/31, 466 01 Jablonec nad Nisou
2. JUDr. Ondřej Kochman, Belgická 276/20, 120 00 Praha

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy